

Η ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ «ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ»

Άρθρο του **ΝΙΚΟΥ ΠΑΓΩΝΗ*** δημοσιευμένο στην εφημερίδα «Η ΤΕΓΕΑ», Αρ. Φύλλου 36, Έτους 2005.

Το λαμπρότερο γεγονός της ζωής της Παναγίας είναι η Κοίμησή της, η μετάστασή της. Τίποτε άλλο από την επίγεια ζωή της δεν εορτάζεται τόσο πάνδημα και πανηγυρικά, όσο το γεγονός αυτό, το οποίο στην πρακτική της Εκκλησίας, αποκαλείται «ΠΑΣΧΑ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ». Ίσως κάποιος να απορούσε βλέποντας ένα πένθιμο και λυπηρό γεγονός, όπως ο θάνατος, να αντιμετωπίζεται με πανηγυρικό τόνο. **Για την Παναγία όμως το γεγονός της Κοιμήσεως είναι υπόθεση χαράς**, είναι το αποκορύφωμα της δόξας της. Δίπλα στη μεγαλοσύνη της βάδιζε ο πόνος της θλιμμένης μητέρας.

Με την Κοίμησή της όμως έγινε η Κυρία, η Υψηλότερα των Ουρανών. Έτσι καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι η Παναγία αποτελεί **υπέρ-χρονικό** και **α-χρονικό** δημιούργημα. Βρίσκεται κυριολεκτικά **«εκτός τόπου και χρόνου»** υπό την έννοια ότι δεν συμβιβάζεται σε ενδοκοσμικούς πειρασμούς.

Μήπως όμως οι Έλληνες συμβιβάστηκαν ποτέ; **Υπήρξε προσκλητήριο** παγκόσμιο, πανευρωπαϊκό, εθνικό που να μην δήλωσαν παρόντες ή μήπως η καθημερινότητά τους δεν είναι ένας συνεχής αγώνας;

Η υπέρμαχος Στρατηγός Παναγία, η βαστάζουσα τον βαστάζοντα Θεό, της οποίας την **Κοίμηση-Νίκη** γιορτάζουμε με τον δικό μας μοναδικό τρόπο, ας αποτελέσει παράδειγμα ώστε να βλέπουμε την **ουσία** και όχι το **περιτύλιγμα** της ζωής.

ΠΑΝΑΓΙΑ, Η ΚΥΡΑ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ

Άρθρο του **Νίκου Παγώνη*** δημοσιευμένο στην εφημερίδα «Η ΤΕΓΕΑ», Αριθμός Φύλλου 39, Έτους 2007.

Στο κέντρο της ορθοδόξου πνευματικότητας της ιερής ιστορίας των πιστών, βρίσκεται η ΘΕΟΤΟΚΟΣ. Η Μεγαλόχαρη υψώνεται στο κεντρικότερο σημείο της λατρείας και της συνείδησής μας.

Και πως δεν την έχουν ονομάσει; Δέσποινα, Κυρά, Πλουτοδότειρα του ανθρώπινου Γένους, το εγκαλλώπισμα, το καύχημα της κτίσης. Η Παρθένα Μαρία είναι η «σεμνότητα», η Μεγαλόχαρη, η Βασίλισσα, η Πλατυτέρα, η Γλυκοφιλούσα, η Γρηγορούσα, η Μυρτιδιώτισσα, η Θαλασσινή, η Αρχόντισσα. Μορφή ελέους, δυνάμεως, παρηγοριάς, ελπίδας, κεχαριτωμένη».

Ο **Νικηφόρος Θεοτόκης** την αναφέρει ως κόρη Παντάνασσα, θρόνε ηλιοστάλακτε, Μύριαμ, θεόνυμφε. **Είναι ατέλειωτος ο κατάλογος με τα ονόματα που έχουν αποδοθεί στην ΠΑΝΑΓΙΑ.**

Το έχει ανάγκη άνθρωπος να απευθύνεται σε Αυτή αφού μάνα τη ζητάει να συντρέξει στις δύσκολες στιγμές του. Δεν υπήρχε χριστιανική ψυχή που να μη συγκινήθηκε, να μη παρακάλεσε, μπροστά στη θεία μορφή της. Ήρθε όμως η ώρα που τερματίστηκε η επίγεια ζωή της. Εκκενώθει μέχρι τρυγός το ποτήρι του πόνου.

Η Παναγία στέκεται στις ψυχές των Ελλήνων ως το πιο μεγάλο ιδανικό σύμβολο θυσίας, αγάπης, παρηγοριάς. Και **γιορτάζουμε** την ΚΟΙΜΗΣΗ της **αντί να θρηνούμε**, αφού έγινε η αιτία για να σωθεί το γένος των ανθρώπων.

** Ο Νίκος Παγώνης είναι πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.*

*** Δημοσίευση στο inArcadia.gr κατόπιν αδείας του αρθρογράφου.*